

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců Mgr. Jana Passera a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce JUDr. P. R., proti žalované České advokátní komoře, se sídlem v Praze 1, Národní třída 16, zastoupené JUDr. Janem Sykou, advokátem se sídlem v Praze 1, Školská 12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2004, čj. 38 Ca 310/2002 - 39,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem městského soudu byla zamítnuta žaloba, kterou žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2002 čj. K 74/95, jímž odvolací senát žalované potvrdil kárné rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 24. 9. 2001 a zamítl odvolání žalobce jako kárně obviněného.

Včas podanou kasační stížnost žalobce nijak neodůvodnil. Byl proto usnesením soudu ze dne 16. 9. 2004, čj. 38 Ca 310/2002 - 52, vyzván v souladu s ustanovením § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), k odstranění vad kasační stížnosti, konkrétně ke sdělení, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a kdy mu bylo doručeno. Na tuto výzvu zareagoval žalobce podáním ze dne 10. 10. 2004, označeným jako doplnění kasační stížnosti. V něm uvedl, že rozhodnutí napadá pro absolutně nesprávné zjištění skutkového stavu. Pokud v žalobě uvedl, že skutkové okolnosti nebyly správně a úplně zjištěny, pak měl na mysli, že nebylo správně zjištěno nic. Proto měl soud rozhodnutí zrušit. Vedle skutkové zmatečnosti také vytkl rozhodnutím žalované i soudu vadu právní. Proto navrhoval, aby shora označený rozsudek soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Soudní řád správní stanoví pro každé podání účastníka vůči soudu určité náležitosti, jež toto podání musí splňovat. Pokud je nesplňuje, definuje zákon postup soudu při doplňování náležitostí podání a odstraňování jeho vad. Rovněž definuje další postup soudu a právní následky toho, není-li podání doplněno a vady odstraněny. Náležitosti kasační stížnosti vyplývají v první řadě z ustanovení § 37 s. ř. s. (zejména z jeho odst. 3), kde jsou stanoveny obecné náležitosti každého podání adresovaného soudu. Další náležitosti podání pro kasační stížnost jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s. Kromě obecných náležitostí podání tak musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj

o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Důvody, pro které lze podat kasační stížnost, jsou pak vymezeny v ustanovení § 103 s. ř. s.

V přezkoumávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podaná kasační stížnost včetně svého doplňku tyto zákonem stanovené náležitosti neobsahuje. Jak již bylo shora popsáno, původní kasační stížnost vůbec neobsahovala údaje o tom, v jakém rozsahu a z jakých důvodů ji stěžovatel podává, chyběl také údaj o doručení napadeného rozhodnutí. Dle § 108 odst. 1 s. ř. s. má-li kasační stížnost vady, postará se předseda senátu o jejich odstranění. Této své povinnosti v dané věci soud plně dostal vydáním shora uvedeného usnesení, které bylo žalobci řádně doručeno.

Doplněním kasační stížnosti ze dne 10. 10. 2004 však žalobce vytykané vady kasační stížnosti neodstranil. Při specifikaci důvodů kasační stížnosti bylo jeho povinností vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán, případně soud, vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samým, a rovněž byl povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. V doplnění kasační stížnosti tak, jak je formuloval žalobce, však jakákoliv konkrétní skutková tvrzení o nezákonnostech či právní výtky zcela absentují. Žalobce neuvedl, v čem konkrétně byl nesprávně zjištěn skutkový stav věci, nenavrlh za účelem jeho doplnění ani žádné důkazy. Těžko lze také zjistit, co mínil onou „vadou právní“, kterou vytkl rozhodnutím žalovaného i soudu. Kasační stížnost tak neobsahuje jediný určitý, srozumitelný a konkrétní údaj, ze kterého by Nejvyšší správní soud mohl zjistit, pro jaký z důvodů vymezených zmíněným ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s. žalobce kasační stížnost vlastně podává.

Žalobce tedy neuvedl, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost rozhodnutí, z jakých faktů tento jeho názor pramení, v čem přesně měly žalovaný či soud pochybit. V kasační stížnosti neuvedl žádné další upřesňující tvrzení, ačkoliv k tomu byla soudem vyzván. S ohledem na vázanost Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti, nemůže ten sám případné vady vyhledávat. Bez této bližší konkretizace ale nelze vyjít z toho, že by kasační důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s. byly vůbec uplatněny a nemohou tak být shledány naplněnými.

Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl (§46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.)

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný účastník nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu